

Talepapir

Samråd i Folketingets Miljø- og Planlægnings Udvalg den 15. december 2010

Samrådsspørgsmål AF.

I Folketingets Miljø- og planlægningsudvalg har Per Clausen (EL) stillet ministeren følgende samrådsspørgsmål AF:

Samrådsspørgsmål AF:

”Vil ministeren redegøre for, hvad der er forklaringen på, at Danmark ifølge Det Europæiske Miljøagentur ikke ser ud til at kunne leve op til sine forpligtelser i forhold til Kyoto-aftalen, og hvad ministeren vil gøre for at rette op på dette efterslæb?”

Svar:

Jeg er ikke enig med Det Europæiske Miljøagentur, når agenturet hævder, at Danmark bør igangsætte yderligere tiltag for at nå Kyoto-målet. De foreliggende opgørelser og fremskrivninger viser, at der ikke er tale om noget ”efterslæb” ift. Kyoto-målsætningen.

Men jeg medgiver gerne, at det kan forekomme forvirrende, at Miljøagenturet udsender en rapport, der hævder, at Danmark bør gøre mere selvsamme dag, som EU-kommissionen siger, at vi er på ret kurs.

Men den forholdsvis simple forklaring er, at Miljøagenturet har lavet bedømmelsen alene på baggrund af 2008 og de foreløbige tal for 2009.

Helt overordnet forudsætter Miljøagenturet, at landene vil nå deres samlede reduktionsmål for perioden 2008-2012 ved præcist at levere en femtedel og en femtedel og en femtedel osv. hvert år i perioden.

Kyoto-målet gælder imidlertid for perioden 2008-2012 under ét – og er ikke sammensat af ens årlige forpligtelser for hvert af årene.

I Danmark forventer vi jo således at se større effekter af allerede besluttede virkemidler i slutningen af perioden 2008-2012 end i begyndelsen. Og dermed samlet set nå Kyoto-målet.

Og umiddelbart er det jo også logisk og rimeligt, hvis man opnår et reduktionsmål ved at have en vis nedadgående tendens i udledningerne og dermed større reduktioner i slutningen af pe-

rioden end i begyndelsen. Her er Miljøagenturets metode skæv.

Denne skævhed i Miljøagenturets metode er de dog også selv klar over. Således anføres det klart i rapporten – og det er min egen oversættelse – at ”ifølge fremskrivninger fra medlemslandet, og som rapporteret af Europa-Kommissionen, forventer Danmark at indhente den resterende forskel ved yderligere reduktion i udledningerne i løbet af 2010-2012 i forhold til det gennemsnitlige niveau for 2008-2009”.

Nogle af de virkemidler, som vil give effekt fremadrettet – men ikke har bidraget fuldt ud i 2008 og 2009 – er:

- Aftalen med energiselskaberne fra november 2009 om deres forøgede energispareindsats i de kommende år.
- Forårspakke 2.0 med stigning i energiafgifterne.
- Grøn vækst aftalerne.
- Omlægningen af bilafgifterne i 2007.

Hertil kommer, at finanskrisen har reduceret udledningerne fra industrien og i transportsektoren i forhold til det tidligere forventede.

Det er helt i overensstemmelse med Kyoto-protokollen, når de danske udledninger i 2008-2009 ligger over års-gennemsnittet for perioden

som helhed, og de forventede udledninger i 2010-2012 ligger under periodens gennemsnit. Pointen er, at man skal se på perioden under ét, og der viser foreliggende fremskrivninger, at målet nås.

Skærrer man igennem den her forvirring, Miljø-agenturet har skabt, så er konklusionen altså, at Danmark vil nå Kyoto-målet for 2008-2012, sådan som det fremgik af Energistyrelsens seneste fremskrivning fra april 2010.

Det er jo også den konklusion, EU-Kommissionen kommer frem til i sin rapport, og den kom den 13. oktober 2010.

På den baggrund er konklusionen altså, at der ikke er tale om noget "efterslæb" ift. Kyoto-målsætningen.

Når det er sagt, kan det helt generelt tilføjes, at der løbende kommer nye data og oplysninger, som har betydning for Danmarks opfyldelse af Kyoto-forpligtelsen. Og selvfølgelig vil nye og uventede faktorer fremadrettet kunne påvirke forventningen til Kyoto-mankoen.

Blandt andet pågår i øjeblikket en teknisk FN-evaluering af de danske opgørelser og indberetninger af udledninger og optag af drivhusgasser for 1990-2008. Det er DMU, der står for

disse opgørelser og indberetninger. FN evalueringen ventes endeligt afsluttet i februar 2011. Evalueringen må påregnes at medføre, at DMU skal foretage visse justeringer i de anvendte opgørelsesmetoder og emissionsfaktorer.

Det vil i sagens natur også kunne påvirke opgørelsen af den forventede manko, hvor der må forventes en mindre nedjustering. Her skal man dog huske, at Danmark hidtil i de seneste fremskrivninger har ligget til at overopfylde Kyotoforpligtelsen.

Mere præcise forudsigelser må imidlertid afvente det endelige resultat af den igangværende tekniske afklaring mellem FN-eksperterne og DMU. Det skal de have arbejdsro til. Vi må så tage bestik af situationen, når resultatet af evalueringen forligger i det nye år.

Med hensyn til den såkaldte danske basisårs-sag - som Per Clausen også refererede til - kan jeg oplyse, at der nu ikke længere hersker usikkerhed omkring den hidtil forudsatte basisårskompensation til Danmark under EU15-byrdefordelingen. EU's Klimakomité tilsluttede sig den 17. november i år Kommissionens forslag om en kompensation på 5 mio. ton til Danmark fra det tekniske overskud under byrdefordelingen i EU. Dette svarer til 1 mio. ton pr. år.

I forhold til spørgsmålet er det i den forbindelse også værd at bemærke, at Miljøagenturet ikke har fuldt anerkendt den danske basisårsproblematik i sin vurdering. Havde Miljøagenturet i deres fremskridtsrapport indregnet en basisårskompensation på 1 mio. ton pr. år, ville Danmark – alt andet lige – være blevet fremstillet som et land, der for 2008 og 2009 havde en marginal overopfyldelse.

Det er klart, at regeringen fortsat vil følge udviklingen tæt. Hvis nye opgørelser eller fremskrivninger skulle give anledning til en manko i forhold til målopfyldelse, skal der ikke herske tvivl om, at regeringen agter at iværksætte de fornødne initiativer for at sikre, at Kyoto-målet nås.

At dette netop er et af de væsentlige principper i regeringens klimapolitik fremgår bl.a. af regeringens klimapolitiske redegørelse, som blev fremsendt til Folketinget i april i år.